

LUBLIN 2017
700 LAT
MIASTA

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

ul. Wieniawska 14, 20-071 Lublin, tel.: +48 81 466 1400, fax: +48 81 466 1401
e-mail: podatki@lublin.eu, ePUAP: /UMLublin/skrytka, www.um.lublin.eu

PE-OR.310.2.2016

Lublin, dnia 10.11.2017 r.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Na podstawie art. 14j § 1 i § 3, art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201 z późn zm.) w związku ze złożonym w dniu 14.06.2016 r. wnioskiem przez _____ o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej w zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego w opłacie skarbowej, tj. art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1827 z późn. zm.)

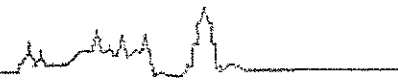
postanawiam uznać za prawidłowe stanowisko przedstawione we wniosku, iż Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa.

Uzasadnienie

W dniu 14.06.2016 r. do tutejszego organu podatkowego wpłynął wniosek _____ o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w opłacie skarbowej, tj. art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy z dnia 16.11.2016 r. o opłacie skarbowej, dotyczącej zdarzenia przyszłego polegającego na obowiązku zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa.

Zgodnie z art. 14b § 3 ww. ustawy - Ordynacja podatkowa _____ wyczerpująco przedstawił przyszłe zdarzenie, zawarł we wniosku własne stanowisko w sprawie, wniósł stosowną opłatę. Oświadczył także, „że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postępowaniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej”.

W dniu 06.09.2016 r. tutejszy organ podatkowy wydał interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego, w której uznał za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie wyrokiem z dnia 26.05.2017 r. sygn. akt I SA/Lu 1052/16 uchylił zaskarżoną interpretację stwierdzając, że „egzekucja sądowa prowadzona przez komornika sądowego nie jest „postępowaniem sądowym” w rozumieniu art.1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej, a złożenie komornikowi sądowemu w związku z prowadzoną przez niego egzekucją dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (w oryginale, odpisie, wypisie lub kopii) nie powoduje powstania obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 1 pkt 4 wymienionej ustawy”. Sąd wskazał jednocześnie, że przy ponownym rozpatrzeniu sprawy organ winien wydać interpretację indywidualną uwzględniającą wykładnię przepisów ustawy o opłacie skarbowej przedstawioną w uzasadnieniu wyroku.

We wniosku z dnia 14.06.2016 r. . . . . przedstawił następujące zdarzenie przyszłe:

„Wnioskodawca jest osobą fizyczną – adwokatem. Wnioskodawca, jako profesjonalny pełnomocnik, zamierza podjąć się reprezentowania podmiotów gospodarczych (dalej: „**Klienci**”) w sprawach związanych z windykacją przysługujących im wierzytelności (dalej: „**Wierzytelności**”).

Procedura dochodzenia wierzytelności przez Wnioskodawcę na rzecz danego Klienta będzie wyglądała w następujący sposób. Klient udzieli Wnioskodawcy pełnomocnictwa procesowego ogólnego do reprezentowania go we wszystkich sprawach sądowych i egzekucyjnych. Wnioskodawca będzie składał pozew przeciwko dłużnikowi Klienta (dalej: „**Dłużnik**”) poprzez platformę Elektronicznego Postępowania Upominawczego (dalej: „**EPU**”). Wnioskodawca będzie powoływał się w pozwie na udzielone mu pełnomocnictwo, jednakże nie będzie składał pełnomocnictwa do akt postępowania, co wynika z trybu prowadzenia postępowania elektronicznego określonego w KPC. W związku z nieskładaniem dokumentu pełnomocnictwa, Wnioskodawca nie będzie również uiszczał opłaty skarbowej.

Po otrzymaniu wydanego przez sąd nakazu zapłaty (opatrzonego klauzulą wykonalności na rzecz Klienta), Wnioskodawca złoży do komornika, poprzez EPU, wniosek o wszczęcie egzekucji. Po złożeniu wniosku o wszczęcie egzekucji, Wnioskodawca złoży komornikowi, już w formie „fizycznego” dokumentu, udzielone mu pełnomocnictwo. W opisywanym postępowaniu będzie to pierwszy moment, w którym Wnioskodawca złoży, przed jakimkolwiek organem, dokument pełnomocnictwa udzielonego mu przez Klienta.”

Przedstawiając powyższe zdarzenie przyszłe . . . . . zadał pytanie:

„Czy Wnioskodawca będzie zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa?”

Zdaniem . . . . . w zdarzeniu przyszłym opisanym we wniosku, nie będzie zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że „zamknięty katalog czynności, które podlegają opłacie skarbowej, został zawarty w art. 1 Ustawy o Opłacie. Jedną z takich czynności jest złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. W tym znaczeniu, złożenie pełnomocnictwa przed komornikiem mieści się w pojęciu dokonania tej czynności „w postępowaniu sądowym”

(zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 września 2008 r. (sygn. I SA/GI 192/08).

Jednak, zdaniem Wnioskodawcy, wyłącznie złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w postępowaniu sądowym nie jest wystarczającą przesłanką dla powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej. Obowiązek ten powstaje bowiem tylko, jeśli złożony w postępowaniu sądowym dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa, zostanie złożony przed jednym z organów wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o Opłacie, to jest przed:

- organem administracji publicznej;
- podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej, innym niż organ administracji rządowej i samorządowej;
- sądem.

Komornik nie należy do żadnej z powyższych kategorii organów, stąd też złożenie przed nim dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa nie powoduje powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej."

Na poparcie swojego stanowiska przedstawił następujące argumenty:

„1. Brak możliwości uznania komornika za organ administracji publicznej lub za podmiot wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej, inny niż organ administracji rządowej i samorządowej.” Rozpatrując ten aspekt, wskazał na definicję pojęcia organu administracji publicznej zawartą w 5 § 2 pkt 3 KPA, zgodnie z którą organem administracji publicznej są ministrowie, centralne organy administracji rządowej, wojewodowie, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej, organy jednostek samorządu terytorialnego oraz organy i podmioty, które są powoływane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do rozstrzygania spraw indywidualnych w drodze decyzji administracyjnych. Komornik nie jest żadnym z podmiotów wymienionych w tej definicji. Nie jest również podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej, innym niż organ administracji rządowej i samorządowej. Na potwierdzenie tego stanowiska przywołał interpretację ogólną Ministra Finansów z dnia 9 czerwca 2015 r., dotyczącą opodatkowania podatkiem od towarów i usług działalności komorników. W związku z powyższym w opinii Wnioskodawcy, „wykluczyć należy możliwość uznania komornika za „organ administracji publicznej” lub „podmiot wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej, inny niż organ administracji rządowej i samorządowej”, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o Opłacie.”

„2. Brak uznania komornika za sąd.”

Uzasadniając to stanowisko wskazał na art. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, zgodnie z którym komornik sądowy jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym. W ocenie Wnioskodawcy „interpretacja ww. przepisu zgodnie z jego literalnym brzmieniem prowadzi do wniosku, że komornik sądowy jest jednostką powiązaną z władzą sądowniczą, natomiast nie jest jej organem, jak również nie może być utożsamiany z sądem. Przepisy Ustawy o komornikach oddzielają również zadania wykonywane przez komorników od zadań wykonywanych przez sądy, przesądzając tym samym o odrębności komorników względem władzy sądowniczej. Komornicy, w myśl Ustawy o komornikach, jedynie wykonują orzeczenia sądowe tj. biorą udział w czynnościach nie związanych bezpośrednio ze sprawowaniem wymiaru sprawiedliwości.” Na potwierdzenie powyższego stanowiska wskazał na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 stycznia 2004 r., sygn. SK 26/03.

Przedstawione przez _____ i we wniosku stanowisko zostało potwierdzone w wyroku WSA w Lublinie z dnia 26.05.2017 r.

W świetle obowiązującego, w dniu wydania interpretacji, stanu prawnego stanowisko _____ w sprawie przedstawionego zdarzenia przyszłego należy uznać za prawidłowe w pełnym zakresie. W związku z powyższym, zgodnie z art. 14 c § 1 ww. ustawy Ordynacja podatkowa odstępuje się od uzasadnienia prawnego niniejszej interpretacji indywidualnej.

POUCZENIE

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem.

Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, ul. M.C. Skłodowskiej 40, 20-029 Lublin, w dwóch egzemplarzach w terminie 30 dni od dnia doręczenia interpretacji - art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn zm.).

Zgodnie z art. 54 § 1 ww. ustawy skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi, tj. Prezydenta Miasta Lublin (skargę należy przesłać na adres: Wydział Podatków Urzędu Miasta Lublin, ul. Wieniawska 14, 20-071 Lublin).

Z up. Prezydenta Miasta Lublin

mgr Irena Szumlań
Skarbnik Miasta